

כאשר הרב גץ היה בן 22 הוא התמנה לרב עיר בטונים הרב יצא אל הרחוב והחל לאסוף את התלמידים שמסתובבים בחוסר מעש. הרב הגיע גם אל מגרשי הכדורגל ושם ניסה לאסוף את הילדים שהמגרש הפך להיות ביתם השני. כאשר עצרו הילדים לנוח, שאל הרב לשלומם והאם ירצו ללמוד איתו תורה. כאשר סירבו שאל: "מה תרצו לעשות יחד?" הילדים ענו לו בפה אחד שהם רוצים להמשיך לשחק כדורגל. הרב חיך אליהם ואמר להם שימתינו כמה דקות עד שהוא יחזור. רב העיר רץ לביתו והחליף את בגדיו לבגדי ספורט. הוא חזר בריצה אל המגרש והילדים הנדהמים לא ידעו כיצד להתייחס אליו. לאחר כמה דקות של מבוכה הם צירפו את הרב אל המשחק ובכך הצליח הרב להתחבר אל הילדים בחכמה כאשר לאט לאט הוא מושך אותם אל בית המדרש.

הרב גץ היה פעיל בתנועה הציונית. עוד בהיותו בגולת טוניס פעל רבות על מנת לשכנע את היהודים לעלות אל הארץ. בעקבות המצב הקשה ששרר בארץ, יהודים רבים העדיפו להגר לצרפת והרב ניסה לשכנעם בכל כוחו. מצב היהדות בצרפת היה איום ונורא והרבה יהודים שהיגרו לשם התבוללו והתנתקו לגמרי משמירת תורה ומצוות. הרב מסר את נפשו על מנת שהיהודים ארץ יגיעו אל ארץ הקודש ולבסוף עלה הרב בעצמו אל ישראל.

המצב בטוניס היה מורכב ומידי פעם נגזרו על היהודים גזרות קשות. היה חשש שהערבים יארגנו פרעות ביהודים והרב, כמנהיג קהילה, חשב על רעיון שיסייע לשמור על בטחון היהודים. הוא גייס בני נוער יהודים והקים איתם מחתרת. הרב הצליח לאסוף נשקים, מתחת לעיני השוטרים המוסלמים שעמדו בכל פינה. הרב ידע שאילו יתפס בידי השלטונות יגזר עליו גזר דין מוות אך חיי היהודים הנרדפים עמדו לנגד עיניו.

בלילות היה הרב אוסף את בני הנוער ויחד היו יוצאים אל מחוץ לעיר אל השדות הפתוחים ושם התאמנו בירי בנשק.

הרב היה מדריך אותם ומלמד אותם כמה עלינו להיות יהודים גאים השומרים על עצמם מפני הגויים.

כאשר פלשו הנאצים לטונים הם גזרו על היהודים גזרות קשות ורעות. המצב היה קשה מאוד והערבים שמחו לשתף פעולה עם הנאצים ימח שמם. הנאצים היו מבזים את היהודים. הרב גץ נשאר יהודי גאה וסירב להיות מושפל ולו לרגע בידי הנאצים. בחלק מהאזורים בטונים היהודים הגיעו לחרפת רעב ורבים מהיהודים חלו ונחלשו. הנאצים היו מסתובבים ליד היהודים אוכלים לידם אוכל טעים ואת הקליפות והשאריות היו זורקים על הרצפה. הם היו נהנים לראות את היהודים קופצים על השאריות. בשקיקה ולעיתים אף רבים בניהם על כמה קליפות תפוחי אדמה. הרב גץ שנתקל מידי פעם במעשה אכזרי זה סירב להתכופף על מנת לאסוף אוכל והיה נשאר לעמוד זקוף ליד הנאצים. הוא עודד את היהודים לשמור על גאווה יהודית והצליח שלמרות חרפת הרעב הם לא אכלו מן השאריות.

לאורו נלך * * הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל * * רבני הציונות הדתית

כאשר עלה הרב גץ לארץ נתבקש על ידי הסוכנות היהודית לשמש כרב בצפון הארץ. באזור התגוררו הרבה תושבים שעלו לארץ מכל העולם והיה צריך שדמות מיוחדת תאחד אותם ותגרום להם לחיות יחד כקהילה. האתגר היה קשה מכיוון שכל עדה התייחסה בחשדנות כלפי עדה אחרת וכל קבוצה רצתה לשמור על מנהגיה בדבקות.

הרב גץ בהתנהלותו המיוחדת והאובהת הצליח לגרום ליהודים לחיות יחד בשלווה. הרבה יהודים התרחקו מקיום תורה ומצוות, כיון שחיו בחוץ לארץ בין הגויים. הרב גץ ידע להגיע אליהם בצורה מיוחדת ונעימה ובדרכו זו חיבר אותם ללימוד התורה ולקיום מצוות.

הרב גץ העריך מאוד מנהג של כל עדה ועדה. לרב גץ היה חשוב שהעולים ירגישו בנוח ולכן כאשר היה מגיע ראש השנה הוא היה מתפלל ביום הראשון עם קהילת האשכנזים וביום השני של ראש השנה היה מתפלל עם קהילת בני עדות הספרדים.

שוטרי איזור הגליל יודעים לספר שבאותה התקופה בה
הרב גץ כיהן כרב האזורי היתה להם מעט עבודה. כל מי
שהיתה לו בעיה עם אדם אחר, פנה אל הרב והוא
בחכמתו המיוחדת ידע לפשר בין הצדדים.

לרב גץ ולאשתו היו אחד עשר ילדים משלהם, אך בכל זאת ביתם היה פתוח לרווחה לכל נצרך. חקלאי האיזור ידעו שבכל מצב הם יכולים לעצור למנוחה וארוחה טובה בבית משפחת גץ.

הרבנית היתה עסוקה בכל שעות היום באירוח נזקקים ומעוטי יכולת. ילדי המשפחה יודעים לספר שלפי כמות הכריכים שאמא הכינה בבוקר הם ידעו כמה ילדים ישנו בבית באותו לילה. לא כולם בהכרח אחיהם הביולוגיים.

פעם קנה הרב שש כבשים שמנות וביקש מאחד מחקלאי האיזור לגדל אותם בשבילו. החקלאי נעתר לבקשתו בשמחה ובאחת הפעמים שהרב גץ הגיע לבקרו שאלו החקלאי לפשר הבקשה.

אני יודע שלא כל תושבי האיזור יכולים להכין להם ארוחה טובה לכבוד החג. המצב הכלכלי בארץ קשה ולא כל העולים מצאו עבודה. אני רוצה שבכל חג נשחט כבש אחד ונחלק את חלקי הבשר שלו בין תושבי האיזור מעוטי היכולת" הסביר הרב.

עם כל גדלותו העצומה בתורה, הרב גץ לא שכח את אנשים המסכנים.

מאז עלה הרב גץ לארץ ישראל הוא רצה בכל מאודו לשרת את המדינה בצבא ההגנה לישראל. כל הנסיונות לשכנע אותו שלא להתגייס לצבא לא הצליחו. עם כל גדלותו בתורה ולמרות מצבו המשפחתי התעקש הרב להתגייס ואכן כך עשה. שירותו הצבאי היה קצר אך מפקדיו התרשמו מדבקותו של הרב במשימותיו עד שהמליצו עליו לצאת לקורס קצינים. הרב סיים את הקורס בהצלחה ולאחר מכן מונה למפקד איזור הגליל.

לאורו נלך * * הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל * * רבני הציונות הדתית

כאשר פרצה מלחמת ששת הימים קיבלו הרב גץ ובנו אבנר צו גיוס חירום. הרב גץ ישב עם בנו כל הלילה ויחד למדו את הלכות המלחמה לרמב"ם.

במשך כל ימי המלחמה הרב רץ ממושב למושב למרות אש התופת. תפקידו היה לדאוג שלכל התושבים יש מקומות מסתור נוחים וטובים. הרב לא נח לרגע ולאט לאט הגיעו אל הצפון הבשורות המשמחות מירושלים.

בני המושב חגגו לרגל כיבוש הכותל והעיר העתיקה. אנשים יצאו לרחובות ורקדו כשדמעות התרגשות מתפרצות מעניהם.

גץ אחד מחברי המושב הגיש לרב גץ כוס יין וביקש להרים "לחיים". הרב סירב לשתות מהיין והסביר שאינו יכול לשתות יין כאשר הרבה מבני המושב נמצאים בחזית. "אשתה יין רק כאשר אראה שכל בני המושב חוזרים בשלום". אמר הרב. באותם רגעים הרב עדיין לא ידע שבנו נהרג בקרב על ירושלים.

לאורו נלך * * הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל * * רבני הציונות הדתית

חתונת בנו של הרב גץ נקבעה למספר שבועות לאחר מלחמת ששת הימים. בנו אבנר, ששרת כחבלן בחטיבת צנחנים, היה בין הכוחות הראשונים הגיעו אל ירושלים. אבנר הספיק לכתוב גלויה לאביו בה כתב: "אנחנו הולכים להילחם במקום שמאוד ישמח אותך שאנחנו שם". תפקידו של אבנר כחבלן היה לנקות את הדרך ללוחמים שיבואו אחריהם. הדרך היתה מלאה במוקשים ובמטענים של צבא ירדן ומלאכת החבלה נעשתה בזהירות ומהירות תוך כדי אש ירדנית בלתי פוסקת. החבלנים נלחמו בגבורה עד אשר טיהרו את השטח. לצנחנים שכבשו את העיר

שעה קלה לפני שהכוחות החלו בכיבוש העיר העתיקה נפגע אבנר מאש ירדנית. פציעתו היתה קשה מאוד ולמרות מאמצי חבריו להצילו הוא נפטר מפצעיו.

"צריך כאשר הגיעה הידיעה המרה לבית משפחת גץ קרע הרב את בגדיו ואמר: לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה". הרבנית לא יכלה לשאת את צער פטירת בנה. היא שקעה באבל וניסתה במאמצים רבים לפקוד את קבר בהר הרצל לפחות פעם בשבוע. הרב ביקש להקל עליה ולכן עזב בצער את הצפון ועלה לגור בירושלים.

הרב גץ ואשתו תכננו לעבור לירושלים רק לשנת האבל הראשונה על בנם. תושבי הצפון ציפו בקוצר רוח שהרב והרבנית יחזרו לשרת בתפקידם בצפון. שמעו של הרב גץ יצא כבר בכל רחבי הארץ ושר הדתות שבאותה תקופה זימן אליו את הרב לשיחה. שר הדתות ביקש מהרב שיקבל עליו הרב את משרת רב הכותל והמקומות הקדושים. רגישותו של גץ לכל אדם התאימו מאוד לתפקיד החשוב. אל הכותל מגיעים מידי יום אנשים מסכנים ונדכאים המחפשים ישועה. הרב בסבלנותו אירח בביתו את כל אותם אנשים. הרב הקשיב להם בקשב רב ונתן להם להרגיש שצרתם היא הדבר היחיד שהרב עוסק בו ברגעים אלה.

כל אדם שנפגש עם הרב קיבל עצה מיוחדת שנועדה לפתור את בעייתו המיוחדת.

הרב גץ הקפיד מאוד על נקיון הכותל המערבי. מידי יום היה הרב מגיע אל הכותל ואם היה רואה לכלוך על הרצפה היה מיד מתכופף להרימו. אל הכותל המערבי נוהרים אנשים מכל העולם וחשוב ששריד בית אלוקינו יראה כמו שצריך הרב ביקש לקרב את כל היהודים אל הכותל המערבי והיה מאוד חשוב לו שכל יהודי יזכה לבקר בכותל המערבי.

לאורו נלך * * הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל * * רבני הציונות הדתית

פעם הגיע אל הכותל תייר יהודי מצרפת. ניכר עליו שעם השנים התרחק משמירת תורה ומצוות. התייר ניגש אל הרב כשהוא בוכה ונסער. התייר סיפר לרב שגנבו לו בכותל המערבי 300 דולר ועכשיו אין לו איך לחזור לביתו בצרפת.

הרב הסביר לתייר שלדעתו לא יתכן שגנבו לו את הכסף במקום כה קדוש אך עם זאת פתח הרב את תיבת החסדים שלו ושילם לתייר 300 דולר. התייר הודה לו על כך ונפרד מהרב בשמחה. הרב גץ הסביר לתלמידיו שליהודי זה נשמה מיוחדת ולא רצה שהוא יצא מכאן מקיום בהרגשה שבכותל המערבי יש גנבים. מחשבה זו עשויה להרחיקו תורה ומצוות עוד יותר ממה שרחוק במילא.

שמח לימים חזר התייר אל הכותל המערבי וביקש לפגוש את הרב. הרב מאוד למראה עיניו. הוא ראה מולו יהודי שומר תורה ומצוות. התייר סיפר שהביקור בכותל והפגישה עם הרב עשו עליו רושם גדול והוא

ליט לחזור לקיים תורה ומצוות ואף עלה עם משפחתו לארץ ישראל.

היו יהודים שניסו לנצל את טוב ליבו של הרב לרעה. הרב בחכמתו ידע להרחיקם מעליו מבלי שיפגעו בו ובאנשים אחרים. פעם הגיע אליו יהודי שטען שנולד בו בן והוא צריך כסף על מנת לערוך לבנו את ברית המילה. הרב אמר ליהודי שהוא יכול לבוא אליו לישיבה ולערוך בה את ברית המילה. אותו יהודי חזר לביתו ולא ניגש. יותר אל הרב.

לרב גץ היה כשרון מיוחד בלימוד שפות. יכולתו של הרב לשלוט בלמעלה מ-10 שפות הקנו לו יתרון מיוחד ובמשרד החוץ פנו אליו כדי שילווה כל ביקור של משלחת גויים או אישיות חשובה אחרת. הרב היה מעודד את הגויים לעלות אל הכותל כדי לקיים את הנבואה: "כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים". הרב היה מסביר לגויים באריכות על חשיבות הכותל המערבי במסורת היהודית.

היה מאוד חשוב לרב גץ שגם העמים ידעו שמקום המקדש שייך רק ליהודים ולא לעמים אחרים המבקשים עליו בעלות.

מידי פעם היו עולים אל הכותל מנהיגים עשירים מעמים אחרים. הם היו מציעים לרב סכומי כסף עצומים על מנת להפוך את הכותל המערבי למרכז עולמי גדול. הרב סירב לכל הצעה כזאת והסביר שעם כל הכבוד הגדול שיש לנו אל הכותל המערבי הוא "רק" קיר חיצוני שהקיף את בית המקדש. אם נעצים את הכותל נשכח שבית המקדש הוא המקום המרכזי באמת.

לאורו נלך * * הרב מאיר יהודה גץ זצ"ל * * רבני הציונות הדתית

בימים שבין י"ז בתמוז ל-ט' באב הרגיש הרב גץ את האבל על חורבן ירושלים בצורה יותר חזקה ומוחשית. באי הכותל המערבי ראו את הרב יושב בחצות היום על רצפת הכותל המערבי ומקונן על חורבן בית המקדש. במעשה זה עורר הרב את כאב החורבן אצל יהודים רבים שביקרו במקום.

בשעת חצות היום היה הרב גץ אוסף את כל ילדי העיר העתיקה ואיתם היה הרב נושא תפילה מיוחדת לבניין בית המקדש. בדורות שלנו קשה להתגעגע לבית המקדש מכיוון שלא זכינו לחיות בתקופה בה היה בנוי. הילדים שהתפללו ובכו עם הרב גץ יודעים לספר שעד היום תפילות אלו משפיעות עליהם והם מרגישים את כאב החסרון של בית המקדש בצורה חזקה.

כחלק מהרצון לכונן את עפרה של ירושלים החריבה פנה הרב ללמוד תורה בישיבת המקובלים בעיר העתיקה. הרב זכה ללמוד את תורת הסוד מפי הרב מרדכי שרעבי עליו השלום.

הרב גץ ביקש תמיד להתקרב ולהתחבר לכל חלקי העם וגם את בגדיו התאים לצורך משימה זו. הרב חבש לראשו שטריימל ולגופו חליפה ארוכה כמנהג תושבי הישוב הישן האשכנזים, אך מצד שני ביקש שהחליפה והשטריימל יהיו בצבע לבן כדרכם של גדולי עדות המזרח הלובשים ג'לאביה לבנה.

באי ישיבת המקובלים בית-אל ידעו שרב הכותל מקדיש את שעות הלילה המאוחרות ללימוד תורה בקדושה ובטהרה. בחצות לילה היה הרב גץ טובל במקוה בקדושה ומתיישב בבית המדרש כשפניו אל מול הכותל המערבי.

בדמיונו חזה הרב את בית המקדש בנוי ואת הכהנים והלויים משרתים בו את ה'. לאחר שלמד בדביקות במשך כל הלילה התפלל הרב תפילת שחרית ויצא אל הכותל המערבי. הרב מיעט בשעות שינה ושמו יצא לגדולה בין כל רבני ירושלים. היו שנים ששיבת בית-אל נקלעה לקשיים ונסגרה והרב גץ פעל רבות והשקיעה מרץ רב על מנת לחנוך אותה מחדש. בתאריך י"ח באלול זכה הרב לפתוח מחדש את בית המדרש ולאחר כמה ימים בכ"ג באלול נפטר הרב לבית עולמו. כל ימיו היו נתינה לעם ישראל והוא הרגיש בכל מקום כשליחו של העם היהודי.

